

AANTAL JONGEREN IN PROBLEMEN STEEG MET 65% SINDS 2000

Vorig jaar moest Vlaanderen hulp verlenen aan 24.422 jongeren in problemen of aan criminele jongeren. Dat zijn er 5% meer dan in 2008, maar 65% meer dan in 2000.

In tegenstelling tot wat men doorgaans denkt zijn 85% van deze jongeren minderjarigen met problemen bij de opvoeding (in het vakjargon: possen), slechts 13,6% waren criminelen (in het vakjargon: moffen). De minderjarigen komen ofwel vrijwillig (via de Comit es Bijzondere Jeugdbijstand) ofwel gedwongen (door de jeugdrechter) in de hulpverlening terecht.

Zowat een derde van deze minderjarigen was onder de 10 jaar en hun aandeel stijgt de jongste jaren. En 35% van deze minderjarigen komt uit de provincie Antwerpen.

Dat alles blijkt uit het Jaarverslag Jongerenwelzijn 2009 dat vandaag werd voorgesteld.

De enorme stijging van het aantal hulpbehoevende probleemjongeren sinds 2000 wordt verklaard door een serieuze stijging van het aantal minderjarigen, maar ook door meer oplettendheid op scholen, bij (vertrouwens)artsen en wijkagenten. En verder door de spectaculaire stijging van het aantal alleenstaande ouders (tot 13% in 2005), het toenemend aantal echtscheidingen, de toenemende tewerkstelling van vrouwen (met meer tweeverdieners tot gevolg, zodat minder tijd naar kinderen kan gaan) en de spectaculaire stijging van de armoede. Momenteel leeft 17% van de minderjarigen in armoede.

Vlaanderen heeft momenteel 142 plaatsen in gesloten gemeenschapsinstellingen, zoals Mol of Everberg (foto). Vorig jaar kwamen er daar 12 bij. Daarnaast beschikt de Vlaamse Gemeenschap ook nog over 136 plaatsen in gemeenschapsinstellingen met een open regime. Twee op de drie van de minderjarigen die in deze gemeenschapsinstellingen verblijven hebben criminele feiten gepleegd.

Administrateur-generaal Stefaan Van Mulders stelde vast dat het aantal probleemjongeren dat geholpen moet worden ieder jaar stijgt, maar "omdat ook het aantal opvangmogelijkheden wordt uitgebreid groeien de wachtlijsten niet aan". Hij wil in de toekomst nog meer energie en personeel steken in minderjarigen uit een problematische opvoedingssituatie.